

Fremgangsmaade, dette, at den paagældende kan nægte at svare paa de til ham rettede Spørgsmaal, som man er gaaet til baade i Tyskland og Norge og andre Steder. Det er disse Foranstaltninger, som jeg tror ere nødvendige, naar man virkelig skal komme det Misbrug af Varetægtsarresten til Livs, hvorover der klages, et Misbrug, som jeg ikke i mindste Maade er tilbøjelig til at give Dommerne Skyld for eller laste dem for. Thi saaledes, som nu en Gang vor Retsforfatning er for Tiden, har man næsten ikke levet dem Midler til at undgaa at sætte paagældende i Varetægtsarrest, naar de skulle faa en Sag frem, i det mindste i mange Tilfælde. Jeg gentager, hvad jeg har sagt ved tidligere Lejligheder: man kan ikke give Dommerne, som nu sidde, Skyld for, at Retsplejen er slet, eller for, hvad Mangler den maatte have, og for de Ulemper, som deraf kunne flyde. Jeg kunde maaste fristes til at omtale endnu andre Enkeltheder ved Forslaget og berunder da, hvad den kriminelle Retspleje angaar, ogsaa dette, at den paagældende, som er sigtet, hvad enten han er Arrestant eller ikke, skal have fri Ret til at oplyse sin Sag og forsvare sig, saa godt han ved og kan, selvfølgelig paa lovlig Maade, men jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i saa Henseende. Det har kun været mig om at gøre at fremhæve det Grundlag, hvorpaa mit Forslag er bygget, og Forskellen mellem dette Grundlag og det Grundlag, hvorpaa den højesterede Justitsminister har bygget sine Forslag, for, som jeg begyndte med, at bidrage til, at det høje Ting kan have saa meget mere Lejlighed til at træffe sit Valg mellem, hvilket Grundlag det vil foretrække til Opbygning af de Reforme, som Grundlovens § 74 foreskriver.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg skal ikke trætte Forsamlingen med at komme tilbage til denne Sag, som oftere har været fremme, og det skal jeg saa meget mindre, som jeg efter den Beslutning, som dette Ting vedtog for kort Tid siden, sikkert maa antage, at det er Tingets Ønske, at der skal arbejdes videre paa denne Sag i alt Fald paa Grundlag af de Forslag, som i sin Tid af Regeringen ere blevne fremsatte. Det er altsaa den formelle Grund, hvorfor jeg ikke føler mig opfordret til at gaa nærmere ind paa det foreliggende Forslag. Hvad den reelle Side af Sagen angaar, da kan jeg henvisse til de Udtalelser, jeg er fremkommen med ved tidligere Lejligheder. Jeg mener, at det foreliggende Lovforslag er aldeles uskiftet til at kunne tjene som Grundlag for en Reform paa Retsplejens Omraade,

jeg mener, at det dertil er altfor ufuldstændigt og altfor løst, og der er desuden i Enkelthederne i det mange Ting, som jeg i det mindste for min Part ikke vil kunne gaa ind paa. Jeg tror ikke, det er en Opaa, som det er muligt at løse i nogle faa Paragrafer at give en tilstrækkelig nøjagtig Skildring, en tilstrækkelig nøjagtig Bestemmelse af en mundtlig Procedure, som aldeles ikke kan hvile paa det Grundlag, som den nuværende Procedure hviler paa. Jeg kan derfor ikke sige andet, end at jeg for min Part kan ikke tro, at det nærværende Forslag er tjenligt til Grundlag for en virkelig alvorlig Bearbejdelse af dette Spørgsmaal, som her ligger for. Men som sagt, den formelle Grund, jeg først nævnte, gør, at det forekommer mig, at der er endnu mindre Anledning for mig i Aar end de foregaaende Aar til at gaa nærmere ind paa denne Saa. Jeg maa derfor med Hensyn til min Stilling til dens Realitet henvisse til mine tidligere Udtalelser i denne Sag.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Leth: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

M. J. Larsen: Da der allerede er nedsat et saa stort Antal Udvalg, finder jeg ikke, at der er Anledning til at nedsætte et særligt Udvalg angaaende den foreliggende Sag. Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til det Udvalg, der er nedsat angaaende nogle Forandringer i Forligsløvgivningen.

Lauridsen: Jeg tillader mig at støtte den ærede Forslagsstillers Forslag. Jeg finder det aldeles ikke urimeligt, at der nedsættes et Udvalg paa 11 Medlemmer angaaende et Forslag af den Art som det, der her er Tale om. Selv om man kan have noget imod Enkeltheder i Forslaget, kan det ikke nægtes, at det omfatter hele Retsplejens Omraade, og det kan derfor være ganske praktisk, om et Folketingsudvalg gennem en Behandling af Lovforslaget og en eventuel Betænkning af Lejlighed til at frentomme med en Udtalelse om den Retsreform, hvis Fremme nu er vedtagen, og om Grundlaget derfor.